

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Mere end 50 års maksimalpriser på husleje har ført til den helt uhensigtsmæssige fordeling af boliger, der forhindrer enhver mobilitet, både fordi store boligforlig i 1968 og alle senere boligforlig har haft som målsætning gennem overgangsperioder at komme frem til et frit boligmarked.

Hver eneste gang har det vist sig, at ved overgangsperiodens afslutning var man længere fra målet, end da man begyndte. Sådan vil det også gå, hvis der vedtages nye overgangsordninger.

Den eneste rigtige måde at gennemføre overgangen på er, at alle nyindgåede lejemål friholdes for regulering.

Der er stadig den nødvendige beskyttelse ved, at ingen leje kan være højere end det lejedes værdi.

Alle bestående lejemål berøres ikke af lovforslaget. En sådan gradvis overgang til et frit boligmarked vil

have den fordel, som de tidligere forslag ikke har haft, nemlig at udviklingen ikke løber fra formålet. Det frie boligmarked vil hermed blive en realitet, efterhånden som den naturlige udskiftning af lejere sker.

I første omgang berøres kun huslejefastsættelse. Uopsigelighed, bytteret m.m. bevares.

Skulle der vise sig et flertal for at gå videre ad liberaliseringens vej, er Fremskridtspartiet helt indstillet på det. Vort mål er stadig det helt frie og naturlige boligmarked, hvor lejlighedernes størrelse, beliggenhed og udstyr alene bestemmer huslejens størrelse.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1 og 2

Lovforslaget medfører, at huslejen frigives ved udlejning efter 1. juni 1991.